RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

nr. 221.258 van 5 november 2012
in de zaak A. 204.915/X-15.119.

In zake :

1. Ine SWENNEN
2. Erik REINTJENS
3. Ingrid SPALTMAN
4. Stijn VAN MARSENILLE
5. Vicky LENAERS
6. Frans SWENNEN
7. Marie-José JANS
8. Dirk DORPS
9. Lieve KUPERS
10. Olivier MEERS
11. Els JANS
12. Antoine HENSEN
13. Agnes LATHOUWERS
14. Peter JANS
15. Colette DESSERS
16. Julien JANS
17. Thomas ERENS

bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Jan Ghysels
kantoor houdend te 1170 BRUSSEL
Terhulpsesteenweg 187
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

1. de deputatie van de provincieraad van LIMBURG
2. de stad BILZEN
   bijgestaan en vertegenwoordigd door
   advocaat Wim Mertens
   kantoor houdend te 3580 BERINGEN
   Scheigoorstraat 5
   bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 21 mei 2012, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van:

a. het besluit van 8 november 2011 van de gemeenteraad van Bilzen houdende de definitieve vaststelling van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan en onteigeningsplan RUP “De Meere Weyen”, en
b. het besluit van 9 februari 2012 van de deputatie van de provincieraad van Limburg houdende de goedkeuring, met uitsluiting van het onteigeningsplan, van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, “De Meere Weyen” te Bilzen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partijen hebben een nota ingediend.

Eerste auditeur Ann Van Mingeroet heeft een verslag opgesteld.

Met toepassing van artikel 90, § 1, vierde lid van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, is de zaak verwezen naar een kamer met drie leden.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 7 september 2012.

Staatsraad Johan Bovin heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Martine Wendrickx, die loco advocaat Jan Ghysels verschijnt voor de verzoekende partijen, mevrouw Inge Willems, attaché, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en advocaat Joris Gebruers, die loco advocaat Wim Mertens verschijnt voor de tweede verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Ann Van Mingeroet heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Met het bestreden gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan "De Meere Weyen" wordt de gefaseerde ontwikkeling van het woonuitbreidingsgebied "de Meere Weyen" te Eigenbilzen beoogd in functie van een kernversterkend beleid. Met dit GRUP wil het gemeentebestuur tegemoet komen aan het vereiste aanbod sociale woningen binnen de gemeente. Hiertoe worden de gewestplanbestemmingen woonuitbreidingsgebied en woongebied omgezet naar hoofdzakelijk zone voor wonen, zone voor wegenis, zone voor waterbuffering en zone voor tuinen. Het plan gaat uit van een gefaseerde ontwikkeling van het binnengebied, met in een eerste fase 43 wooneenheden waarvan 15 sociale woningen en 12 sociale kavels en in een tweede fase een dertigtal wooneenheden, waarvan 4 sociale woningen en 14 sociale kavels.

3.2. Luidens het tweede bestreden besluit is het GRUP "De Meere Weyen" een uitwerking van de bindende bepaling nr. 5 "Selectie van prioritair te ontwikkelen woonin- en woonuitbreidingsgebieden" uit het GRS-Bilzen en van de bindende bepaling nr. 20 "Opstellen van RUP's voor de prioritair te ontwikkelen wooninbreidingsgebieden en woonuitbreidingsgebieden" uit het GRS-Bilzen.

3.3. Met een schrijven van 25 maart 2010 van het departement Leefmilieu, Natuur en Energie, afdeling Milieu-, Natuur- en Energiebeleid, dienst MER, wordt gesteld dat het voorgenomen plan geen aanleiding geeft tot aanzienlijke milieugevolgen en dat de opmaak van een planMER niet nodig is.

Met een schrijven van 30 augustus 2010 van het departement Leefmilieu, Natuur en Energie, afdeling Milieu-, Natuur- en Energiebeleid, dienst Veiligheidsrapportering, wordt gesteld dat er geen ruimtelijk veiligheidsrapport

moet worden opgemaakt en dat er voor het aspect externe veiligheid geen verdere actie moet worden ondernomen.

3.4. Bij besluit van 1 maart 2011 van de gemeenteraad van Bilzen wordt het ontwerp van RUP "De Meere Weyen" voorlopig vastgesteld. Het onteigeningsplan wordt gelijktijdig door de gemeenteraad voorlopig aanvaard.

3.5. Tijdens het openbaar onderzoek, dat wordt gehouden van 3 april 2011 tot en met 1 juni 2011, worden 2 adviezen verleend en worden 18 bezwaarschriften ingediend, waaronder ook bezwaarschriften van de verzoekende partijen.

3.6. In zitting van 25 augustus 2011 behandelt de GECORO de adviezen en bezwaren. Op 27 september 2011 neemt het college van burgemeester en schepenen een besluit betreffende het advies van GECORO.

3.7. Op basis van het advies van de GECORO en het besluit van het college van burgemeester en schepenen betreffende het advies van de GECORO wordt het gemeentelijk RUP "De Meere Weyen" en het bijhorend onteigeningsplan nog beperkt aangepast.

3.8. Bij het eerste bestreden besluit van 8 november 2011 van de gemeenteraad van Bilzen wordt het gemeentelijk RUP "De Meere Weyen" definitief vastgesteld.

3.9. Bij het tweede bestreden besluit van 9 februari 2012 van de deputatie van de provincieraad van Limburg wordt dit gemeentelijk RUP "De Meere Weyen" van de gemeente Bilzen goedgekeurd met uitsluiting van het onteigeningsplan.

IV. Onderzoek van de vordering

4.1. Overeenkomstig artikel 17, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Ernst van de middelen

A. Eerste middel

Uiteenzetting

4.2. In een eerste middel voeren de verzoekende partijen de schending aan van artikel 2.2.15, §§ 2 en 3 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna: VCRO), bevoegdheidsoverschrijding en schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder het zorgvuldigheidsbeginsel,

> "Doordat, de deputatie het RUP 'De Meere Weyen' meer dan 60 dagen na ontvangst van het dossier heeft goedgekeurd zonder dat het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Bilzen de deputatie heeft gerappelleerd binnen dertig dagen na het verstrijken van die termijn.
>
> Terwijl, uit art. 2.2.15. §2 en §3 VCRO volgt dat wanneer de deputatie nalaat een beslissing te nemen binnen de 60 dagen, het college van burgemeester en schepenen de deputatie kan rappelleren voor wat het ruimtelijk uitvoeringsplan betreft binnen dertig dagen na het verstrijken van die termijn. Bij gebreke hieraan vervalt het ontwerp van gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan".

In de toelichting bij het middel zetten de verzoekende partijen uiteen dat de geschonden geachte bepalingen van de VCRO bepalen dat, indien de deputatie binnen 60 dagen na ontvangst van het dossier geen beslissing neemt, het college van burgemeester en schepenen de deputatie kan rappelleren binnen

30 dagen na het verstrijken van die termijn, en dat bij gebreke hieraan het ontwerp van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan vervalt.

In casu, werd het dossier GRUP "De Meere Weyen" op 24 november 2011 bij het provinciebestuur bezorgd ter goedkeuring door de deputatie. Krachtens art. 2.2.15, § 2 VCRO verstrijkt de termijn van 60 dagen voor de deputatie op 22 januari 2012. De beslissing van de deputatie dateert van 9 februari 2012**,** dit is na het verstrijken van de termijn van 60 dagen.

Het besluit van de deputatie vermeldt niet dat het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Bilzen de deputatie heeft gerappelleerd. Door te beslissen buiten de wettelijke termijn heeft de deputatie haar bevoegdheid overschreden.

Aldus zijn volgens de verzoekende partijen artikel 2.2.15, §§ 2 en 3 VCRO, alsook het zorgvuldigheidsbeginsel geschonden en is er sprake van bevoegdheidsoverschrijding. Krachtens art. 2.2.15, §3 in fine VCRO heeft dit voor gevolg dat het ontwerp van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan "De Meere Weyen" is vervallen.

Beoordeling

4.3. Artikel 2.2.15, §§ 2 en 3 VCRO bepaalt:

> "§ 2 De deputatie verstuurt haar beslissing naar het college van burgemeester en schepenen binnen zestig dagen na ontvangst van het dossier. Wanneer aan het plan goedkeuring wordt onthouden, is het besluit gemotiveerd. De beslissing van de deputatie wordt onmiddellijk gemeld aan de bevoegde planologische ambtenaar en aan het agentschap.
>
> § 3 Als de deputatie nalaat een beslissing te nemen binnen de termijn vermeld in § 2, kan het college van burgemeester en schepenen de deputatie rappelleren voor wat het ruimtelijk uitvoeringsplan betreft binnen de dertig dagen na het verstrijken van die termijn. Deze rappel kan niet worden ingetrokken. Indien het college binnen die termijn geen rappelbrief heeft verstuurd, vervalt het ontwerp van gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan.
>
> Indien de deputatie geen beslissing heeft verstuurd binnen vijfendertig dagen met ingang van de dag waarop de rappelbrief is verstuurd, wordt het door de gemeenteraad definitief vastgestelde gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan geacht te zijn goedgekeurd, behalve wat het onteigeningsplan betreft. (…)".

4.4. Uit de voormelde bepalingen blijkt dat de deputatie haar beslissing over de goedkeuring van een gemeentelijk RUP aan de gemeente moet versturen binnen een termijn van 60 dagen na ontvangst van het dossier, en dat het schepencollege daarna nog beschikt over een termijn van 30 dagen om de deputatie te "rappelleren" indien deze laatste niet binnen de voormelde termijn heeft beslist.

Indien het college geen rappelbrief stuurt binnen die termijn van 30 dagen, "vervalt het ontwerp van gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan".

Hieruit volgt dat er een gecombineerde vervaltermijn is van 90 dagen waarbinnen de deputatie moet beslissen over de goedkeuring van het gemeentelijk RUP.

4.5. Uit de gegevens van de zaak blijkt dat het dossier in toepassing van artikel 2.2.15 VCRO aan de deputatie werd overgemaakt met een schrijven van 22 november 2011 en bij de deputatie op 24 november 2011 is aangekomen. Het goedkeuringsbesluit werd genomen op 9 februari 2012.

Er dient te worden vastgesteld dat het bestreden besluit van 9 februari 2012 werd genomen binnen de voormelde gecombineerde termijn van 90 dagen.

4.6. Het eerste middel is niet ernstig.

B. Tweede middel

Uiteenzetting

4.7. In een tweede middel voeren de verzoekende partijen de schending aan van "de formele motiveringsplicht en van de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, met in het bijzonder het zorgvuldigheids- en het rechtszekerheidsbeginsel",

> "Doordat, eerste onderdeel, de overheid in haar besluitvorming zonder enige motivatie de impact van de verkeerstoename baseert op de berekening van het studiebureau en niet op het advies van de Vlaamse

Milieumaatschappij, terwijl dit laatste advies uitgaat van 1/3 hogere toename van het wagenverkeer.

En doordat, tweede onderdeel, de overheid enerzijds stelt dat de 2° fase van het RUP een structureel onderdeel uitmaakt van het ontwerp en anderzijds de overheid voor de 2° fase nog geen concrete aantallen heeft voorzien van de wooneenheden.

Terwijl, eerste onderdeel, van een zorgvuldige overheid kan verwacht worden dat zij motiveert waarom zij geen rekening houdt met een advies dat uitgaat van een hogere verkeersimpact op de ruimtelijke omgeving.

En terwijl, tweede onderdeel, de zorgvuldigheids- en rechtszekerheidsplicht vereist dat de overheid bij de planopmaak aan de betrokken inwoners van het plangebied duidelijke informatie dient te verschaffen over de inhoud van het plan".

In de toelichting bij het eerste onderdeel van het middel wordt aangevoerd dat in de milieuscreening over de verkeersimpact wordt gesteld dat door de realisatie van het voorgenomen plan globaal gezien een negatief effect verwacht wordt ten aanzien van de luchtkwaliteit, dat voornamelijk te wijten zal zijn aan de verkeerstoename in en rond het plangebied. De verzoekende partijen verwijzen naar de berekening van de toename van het autoverkeer in de milieuscreening door de planologen van het RUP, gebaseerd op cijfers uit het "Onderzoek verplaatsingsgedrag Vlaanderen (OGV)".

Volgens deze berekeningswijze zal het wagenverkeer in de 1ste fase toenemen met 12 wagens s'ochtends en 11 wagens s'avonds. In de 2de fase met 20 wagens s'ochtends en 19 wagens s'avonds.

Daarentegen stelt de Vlaamse Milieumaatschappij (hierna: VMM) in haar advies dat het RUP uitgaat van een niet realistische en/of verkeerd toegepaste berekening van de gegevens van het. De VMM komt tot een toename van het autoverkeer in de 1° fase van 18 wagens s'ochtends en 17 wagens s'avonds. In de 2° fase van 31 wagens s'ochtends en 29 wagens s'avonds.

De verzoekende partijen hebben dit aangevoerd in hun collectief bezwaarschrift. Als antwoord heeft de GECORO hiervan wel melding gemaakt in haar advies, doch zonder verdere gevolgtrekking.

Uit de definitieve toelichtingsnota van het RUP blijkt dat de overheid met betrekking tot de verkeersimpact is uitgegaan van de cijfers van de planologen en niet van het advies van de VMM, waarvan enkel melding wordt gemaakt. De keuze om zich enkel te steunen op de resultaten van de planologen wordt niet toegelicht.

De verzoekende partijen stellen dat door het mobiliteitsvraagstuk onvoldoende uit te klaren op planniveau, de overheid tekort is geschoten in de op haar rustende zorgvuldigheidsplicht, en dat zij hun bezwaren dienaangaande ontoereikend heeft beantwoord.

Wat het tweede onderdeel van het middel betreft, stellen de verzoekende partijen dat de definitieve toelichtingsnota enerzijds vermeldt dat de 2e fase een structureel onderdeel uitmaakt van het ontwerp, terwijl deze toelichtingsnota anderzijds vermeldt dat er nog geen concrete aantallen zijn van voorziene wooneenheden, terwijl van een zorgvuldig handelende overheid mag worden verwacht dat zij die concrete inzichten verwerft vooraleer zij het plan vaststelt. Hierdoor wordt volgens de verzoekende partijen tevens het rechtszekerheidsbeginsel geschonden.

Beoordeling

4.8. Wat betreft het eerste onderdeel van het middel, waarin de verzoekende partijen aanvoeren dat de overheid in haar besluitvorming zonder enige motivatie de impact van de verkeerstoename baseert op de berekening van het studiebureau en niet op het advies van de VMM, terwijl deze laatste uitgaat van 1/3 hogere toename aan het wagenverkeer, dient op het eerste gezicht te worden vastgesteld dat uit de stukken van het dossier blijkt dat, in tegenstelling tot hetgeen de verzoekende partijen voorhouden, rekening werd gehouden met het advies van de VMM.

In de milieuscreening van oktober 2009 werd het onderzoek naar de effecten op fauna en flora, lucht en geluid en het onderzoek naar de effecten op de mens (verkeer), gevoerd op basis van bestaande basisinformatie, met name het Onderzoek Verplaatsingsgedrag Vlaanderen. Volgens deze berekening komt men tot het besluit dat het verkeer dat bijkomende gegenereerd wordt door de ontwikkeling van de eerste fase in de ochtend- en avondspits 11 tot 12 auto's bedraagt en dat er na de realisatie van de tweede fase een toename zou zijn van 19 à 20 wagens.

In de screeningsnota van februari 2010 wordt naast deze eerdere berekening, ook het advies van de VMM opgenomen, waarin wordt gewezen op

een mogelijk niet realistische en/of verkeerd toegepaste berekening. Voor een correcte berekening van het aantal bijkomende voertuigbewegingen dient volgens de VMM de verdeling van de vervoerswijze voor woon-werkverkeer gehanteerd te worden zoals aangegeven in het Onderzoek Verplaatsingsgedrag Vlaanderen. Volgens deze berekening zou er respectievelijk sprake zijn van een toename van 17 à 18 wagens na de eerste fase en 29 à 31 wagens na de tweede fase.

Het besluit in de screeningsnota van februari 2010 blijft, zoals ook reeds besloten was in de screeningsnota oktober 2009, dat er geen significant negatieve effecten worden verwacht met betrekking tot het verkeer en het parkeren bij de realisatie van het voorgenomen plan.

Bij brief van 25 maart 2010 deelt het Departement Leefmilieu, Natuur en Energie , afdeling Milieu-, Natuur- en Energiebeleid, dienst MER, mee dat het voorgenomen plan geen aanleiding geeft tot aanzienlijke milieugevolgen en dat de opmaak van een plan-MER niet nodig is.

Ook uit de bespreking van de bezwaren door de GECORO en uit de toelichtingsnota blijkt dat dit advies van de VMM wel degelijk bij de besluitvorming werd betrokken.

In de toelichtingsnota wordt hieromtrent gesteld:

> "3.10.4. Effecten op lucht en geluid
>
> Door de realisatie van het voorgenomen plan wordt globaal gezien een negatief effect verwacht ten aanzien van de luchtkwaliteit in vergelijking met de toekomstige situatie zonder het gerealiseerde plan. Dit negatieve effect zal voornamelijk te wijten zijn aan de verkeerstoename in en rond het plangebied : het binnengebied wordt ontsloten voor gemotoriseerd verkeer en een bijkomende verkeersdruk van 12 auto's 's ochtends en 's avonds na uitvoering van de 1e fase tot maximum 20 auto's 's ochtends en 's avonds na uitvoering van de 2e fase (zie ook onder 5.6.3.), zal zich voordoen ter hoogte van de aansluitpunten met de Eikenbeekstraat, Grote Mereweg en Steenveldstraat.
>
> De functies in het plangebied zelf bestaan echter hoofdzakelijk uit wonen en de hierbij horende activiteiten. Doorgaand verkeer wordt door de geplande ontsluitingsstructuur van het binnengebied via de Eikenbeekstraat en de Steenveldstraat (1e fase) en binnen het plangebied worden geen grote verkeersgenerende functies (winkels, een school, …) voorzien. Gezien het residentiële karakter van het binnengebied zal het aantal verkeersbewegingen dus relatief beperkt zijn. Door de ligging van het plangebied op wandelafstand van het dorpscentrum van Eigenbinzel (met een concentratie aan basisvoorzieningen) kan het gebruik van de auto bovendien in zeker mate beperkt worden.

Conclusie : Er worden geen significante negatieve effecten verwacht op de luchtkwaliteit in het plangebied.

(…)

3.10.6. Effecten op de mens

(…)

- Mens en verkeer

Gezien het slechts een beperkte woonontwikkeling betreft met een 43-tal woningen, die zowel 's ochtends als 's avonds, slechts een 12-tal bijkomende bewegingen genereert, worden er geen significante negatieve effecten verwacht m.b.t. het verkeer bij de realisatie van de eerste fase van het voorgenomen plan, zelfs niet bij de realisatie van het volledige plangebied wat 19 tot 20 extra bewegingen genereert. Verspreid over de drie omliggende straten resulteert dit per insteek in maximaal ongeveer 7 bewegingen 's ochtends en 7 bewegingen 's avonds. Op de hoofdstroom (Dorpsstraat) geven deze bijkomende bewegingen geen aanleiding tot een overstijgen van de kritische hiaattijd. Er worden dan ook geen significant negatieve effecten verwacht m.b.t. het verkeer bij de realisatie van het voorgenomen plan.

De adviezen op de milieuscreening werden geformuleerd door :

(…)

In het advies van de Vlaamse Milieumaatschappij werd gewezen op mogelijk een niet realistische en/of verkeerd toegepaste berekening. Voor een correcte berekening van het aantal bijkomende voertuigbewegingen dient de verdeling van de vervoerswijze voor woon-werkverkeer gehanteerd te worden zoals aangegeven in het Onderzoek verplaatsingsgedrag Vlaanderen. Dit percentage bedraagt aldus de VMM voor de auto 68,60%.

Toegepast op de bijkomende 45 woningen in de eerste fase betekent :

(…).

Na realisatie van de tweede fase (lange termijn) wordt gerekend op basis van 75 bijkomende wooneenheden.

(…)".

Het advies van de GECORO vermeldt met betrekking tot de bezwaren die dienaangaande werden ingediend (Verkeersveiligheid, verkeersoverlast. Foute, niet realistische berekening werd opgenomen in de toelichtingsnota en gepresenteerd aan de gemeenteraadsleden en de GECORO) :

"Verhoogd risico op verkeersoverlast

Dit effect werd reeds onderzocht in de milieuscreening en beoordeeld door de bevoegde adviesinstanties als niet significant.

Zie ook onder bezwaar 2.18, onderdeel 14.

-Bezwaarindiener wijst op het ontbreken van de herberekening van het aantal verkeersbewegingen die doorgevoerd werd in de milieuscreening als antwoord op het advies van de VMM.

Het betreft hier echter een toelichtingsnota waarbij de milieuscreening als integraal document (openbaar te raadplegen op de website) toegevoegd

wordt. Gezien de herberekening in de milieuscreening werd opgenomen is hierover dan ook alles duidelijk (openbaar en raadpleegbaar).

De conclusie van de dienst-Mer, na herberekening was dan ook nog steeds dat de inschattingen van de milieueffecten voldoende werden weergegeven en er voor het plan geen plan-MER diende opgemaakt te worden. Om verwarring te voorkomen zal in de toelichtingsnota onder 3.10.6. 'Effecten op de mens' de herberekening toegevoegd worden.

De GECORO stelt beperkte aanpassingen voor v.w.b …de tekst 'Verkeer' in de toelichtingsnota".

Uit hetgeen voorafgaat blijkt dat de overheid ook het advies van de VMM bij de afweging heeft betrokken om te komen tot de conclusie dat er geen significant negatieve effecten te verwachten zijn met betrekking tot het verkeer.

Het blijkt dan ook op het eerste gezicht niet dat de overheid in haar besluitvorming tekort zou zijn geschoten in de op haar rustende motiveringsplicht en zorgvuldigheidsplicht.

Het eerste onderdeel van het middel is niet ernstig.

Wat het tweede onderdeel van het middel betreft, dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partijen dit middelonderdeel op het eerste gezicht adstrueren vanuit een onvolledige lezing van het plan met toelichtingsnota. De verzoekende partijen verwijzen enkel naar bladzijde 5 van de toelichtingsnota, terwijl op bladzijde 42 van de toelichtingsnota uitvoeriger wordt ingegaan op de "fasering" van voorliggend plan. Daarbij wordt specifiek uitleg gegeven bij het faseringsplan en bij de verdeling van wooneenheden over de twee ontwikkelingsfasen. Er is duidelijk sprake van een "dertigtal" wooneenheden (meer bepaald 31 eenheden) die in de 2e fase worden ontwikkeld.

Het tweede onderdeel van het middel mist dan ook op het eerste gezicht feitelijke grondslag.

Het tweede middel is niet ernstig.

C. Derde middel

Uiteenzetting

4.9.1. In een derde middel voeren de verzoekende partijen de schending aan "van artikel 4.2.1 en artikel 4.2.3, § 1 van het decreet van 5 april

1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid (DABM), van artikel 2, 30° en artikel 36ter § 3 (de passende beoordeling), art. 36ter §4 (het voorzorgsbeginsel) van het decreet dd. 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu (decreet natuurbehoud), van artikel 6, lid 3 van de Richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna, van artikel 11, § 4 van het besluit van 3 april 2009 van de Vlaamse regering betreffende de aanwijzing van speciale beschermingszones en de vaststelling van instandhoudingsdoelstellingen, schending van de materiële motiveringsplicht en schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder het zorgvuldigheidsbeginsel",

> "Doordat, het RUP 'De Meere Weyen' door de eerste bestreden beslissing definitief wordt vastgesteld en door de tweede bestreden beslissing wordt goedgekeurd, zonder dat een passende beoordeling werd gemaakt van de effecten van het RUP op het Habitatrichtlijngebied 'Overgang Kempen-Haspengouw' dat gelegen is op 300 m. van het plangebied.
>
> Terwijl, artikel 6, lid 3, eerste volzin, van de Habitatrichtlijn vereist dat voor elk plan of project dat niet direct verband houdt met of nodig is voor het beheer van het gebied, maar afzonderlijk of in combinatie met andere plannen of projecten significante gevolgen kan hebben voor een dergelijk gebied, een passende beoordeling van de gevolgen voor het gebied moet worden gemaakt, rekening houdend met de instandhoudingsdoelstellingen van dat gebied,
>
> en terwijl, artikel 36ter, §3 van het decreet d.d. 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu vereist dat een vergunningsplichtige activiteit die, of een plan of programma dat, afzonderlijk of in combinatie met één of meerdere bestaande of voorgestelde activiteiten, plannen of programma's, een betekenisvolle aantasting van de natuurlijke kenmerken van een speciale beschermingszone kan veroorzaken, dient onderworpen te worden aan een passende beoordeling wat betreft de betekenisvolle effecten voor de betrokken speciale beschermingszone".

Na de geschonden geachte bepalingen te hebben geciteerd, voeren de verzoekende partijen aan dat uit de milieuscreening blijkt dat het RUP "De Meere Weyen" betrekking heeft op gronden die te situeren zijn in de nabijheid, namelijk op 300 m, van de speciale beschermingszone Habitatrichtlijngebied "Overgang Kempen - Haspengouw".

Conform bovenstaande bepalingen, in het bijzonder artikel 36ter van het decreet natuurbehoud, diende een passende beoordeling te worden gemaakt van de betekenisvolle effecten van het RUP op het habitatrichtlijngebied in kwestie.

In de milieuscreeningsnota wordt volgens de verzoekende partijen geoordeeld dat er geen noodzaak is om een "passende beoordeling" uit te voeren gelet (1) op de aard van het plan en gelet (2) op het feit dat er voldoende afstand zou zijn tot het meest nabijgelegen habitatrichtlijngebied. De verzoekende partijen zijn van oordeel dat deze motivatie in feite en in rechte onjuist is.

(a) Wat betreft de aard van het plan.

4.9.2. Uit de voormelde bepalingen volgt dat, zodra een plan of programma een betekenisvolle aantasting van de natuurlijke kenmerken van een speciale beschermingszone kan veroorzaken, dit plan of programma dient onderworpen te worden aan een passende beoordeling wat betreft de betekenisvolle effecten voor de speciale beschermingszone.

Volgens de toelichtingsnota bij het bestreden RUP beoogt het bestreden gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan de gefaseerde ontwikkeling van het woonuitbreidingsgebied "de Meere Weyen", enerzijds, in functie van een "activerend kernversterkend beleid in het hoofddorp Eigenbilzen-Mopertingen" en, anderzijds, om tegemoet te komen aan het vereiste aanbod aan sociale woningen binnen de gemeente. Hierbij wordt uitgegaan van een gemiddelde dichtheid van 15 woningen per hectare en een maximale kavelgrootte voor de sociale eenheden van 5 are. Reeds voor de fase 1 (tot 2012) wordt een inplanting voorzien met in totaal 43 wooneenheden waarvan 15 sociale woningen en 13 sociale kavels.

Verder blijkt volgens de verzoekende partijen uit de toelichtingsnota dat het RUP met zich brengt dat het gebied in zijn geheel wordt aangesloten op de bestaande of een nog te bouwen collectieve zuiveringsinstallatie. Nog verder blijkt dat in het project gronden worden verkaveld, of constructies of verhardingen aangelegd. Daarbij komt nog dat voornamelijk fase 2 van de ontwikkeling deels gelegen is in een

overstromingsgevoelig gebied waardoor een mogelijk schadelijk effect op het watersysteem kan optreden. Ook bevindt het plan zich grotendeels in gebied dat weinig gevoelig is voor grondwaterstroming terwijl het zuidoostelijk deel van het plangebied aan een gebied grenst dat zeer gevoelig is voor grondwaterstroming.

Uit de toelichtingsnota moet worden afgeleid dat het bestreden RUP constructies toelaat die, gelet op hun aard, een aanzienlijke impact zullen hebben op het woon- en leefklimaat in de ruime omgeving. Hierdoor is het niet uitgesloten dat het RUP "De Meere Weyen" een betekenisvolle aantasting van de natuurlijke kenmerken van het habitatrichtlijngebied "Overgang Kempen - Haspengouw" in de zin van artikel 36ter van het decreet natuurbehoud kan veroorzaken. Bijgevolg diende het RUP te worden onderworpen aan een passende beoordeling.

De motivatie dat, gezien de aard van het plan (verdichting van de reeds bestaande nederzettingsstructuur van Eigenbilzen door middel van inbreiding), er geen passende beoordeling moet worden opgemaakt en dat het plan omwille van deze reden ook niet van rechtswege plan-MER-plichtig zal zijn, steunt volgens de verzoekende partijen op in rechte onjuiste motieven en is dientengevolge in strijd met de materiële motiveringsplicht.

(b) Wat betreft de afstand tot het habitatrichtlijngebied.

4.9.3. In de parlementaire voorbereidingen van het voorstel van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu bevestigt de decreetgever dat de significante effecten ook het gevolg kunnen zijn van plannen buiten de speciale beschermingszone (ParI. St. VI. Parl. 2001-2002, nr. 967/1, p. 35)

De verzoekende partijen voeren aan dat volgens rechtspraak van de Raad van State de betrokken overheid in eerste instantie zal moeten nagaan of het plangebied gelegen is in een speciale beschermingszone of in de nabijheid ervan, en in bevestigend geval of, gelet op de kans op een betekenisvolle aantasting, een passende beoordeling nodig is of niet. De ligging van het habitatrichtlijngebied "Overgang Kempen - Haspengouw" op een afstand van 300 m van het plangebied RUP "De Meere Weyen" kan volgens de

verzoekende partijen worden beschouwd als “in de nabijheid” van een speciale beschermingszone in de zin van artikel 36ter van het decreet natuurbehoud. De stelling dat er geen passende beoordeling moet worden gemaakt aangezien er voldoende afstand zou zijn tot het meest nabijgelegen habitatrichtlijngebied is aldus in rechte niet juist en zodoende in strijd met de materiële motiveringsplicht.

De verzoekende partijen stellen voorts dat uit de stukken blijkt dat enkel in de screeningsnota van februari 2010 melding wordt gemaakt van het habitatrichtlijngebied. Over dit gebied wordt in het verslag van de GECORO van 25 augustus 2011 en in de toelichtingsnota bij het definitieve RUP niets vermeld. Gelet op de nabijheid van deze beschermingszone diende de overheid na te gaan of een passende beoordeling van de effecten van het RUP op dit habitatrichtlijngebied nodig was of niet.

Onder punt 3.10 “Resultaten uit de milieuscreening” van de toelichtingsnota worden enkel de effecten nagegaan van het RUP op de bodem, de fauna en de flora, lucht en het geluid, op “landschap Bouwkundig Erfgoed en Archeologie” en op de mens binnen het plangebied van het RUP. Deze toetsing volstaat volgens de verzoekende partijen niet om te voldoen aan artikel 36ter van het decreet natuurbehoud.

Uit het voorgaande moet volgens de verzoekende partijen worden geconcludeerd dat het bestreden RUP “De Meere Weyen” onregelmatig is gemotiveerd, dat de MER-screening niet voldoet aan de verplichting tot opmaak van een “passende beoordeling” zoals opgelegd in artikel 36ter, §3 van het decreet natuurbehoud, en dat ook het voorzorgsbeginsel vervat in artikel 36ter, §4 van het decreet natuurbehoud is geschonden “aangezien er geen beoordeling werd uitgevoerd op basis van het feit dat niet volstrekt vaststaat dat significante effecten zich zullen voordoen”. Hieruit volgt volgens de verzoekende partijen eveneens dat de overheid onzorgvuldig is geweest door de passende beoordeling van het habitatrichtlijngebied “Overgang Kempen - Haspengouw” niet in haar besluitvorming te betrekken.

Beoordeling

4.10. De screeningsnota vermeldt met betrekking tot het habitatrichtlijngebied "Overgang Kempen-Haspengauw" en de effecten van voorliggend RUP op dit gebied wat volgt:

> "2.2. Passende beoordeling
> De passende beoordeling wordt voorgeschreven volgens artikel 36 van het decreet Natuurbehoud en is van toepassing indien het plan impact kan hebben op speciale beschermingszones, met name de habitatrichtlijngebieden en de vogelrichtlijngebieden.
> Het plangebied is niet gelegen in één van deze speciale beschermingszones. Het dichtstbijzijnde Natura 2000-gebied is het Habitatrichtlijngebied 'Overgang Kempen-Haspengouw', dat gelegen is op een minimale afstand van +/- 300m ten opzichte van het plangebied.
> Gezien de aard van het plan (verdichting van de reeds bestaande nederzettingsstructuur van Eigenbilzen door middel van inbreiding) en de voldoende afstand tot het meest nabijgelegen Habitatrichtlijngebied wordt geen significante verstoring van dit gebied door de realisatie van dit plan verwacht.
> Bijgevolg kan besloten worden dat er geen passende beoordeling moet worden opgemaakt en dat het plan omwille van deze reden ook niet van rechtswege plan-MER-plichtig zal zijn".

4.11. De Raad van State beschikt wat betreft de inhoudelijke beoordeling door de cel-Mer van de vraag of een passende beoordeling dient te worden opgemaakt, slechts over een marginale toetsingsbevoegdheid.

Te dezen oordeelt de cel-Mer dat gezien de aard van het plan, meer bepaald de verdichting van de reeds bestaande nederzettingsstructuur van Eigenbilzen door middel van inbreiding, én de voldoende afstand tot het meest nabijgelegen habitatrichtlijngebied, met name een minimale afstand van +/- 300 m ten opzichte van het plangebied, er geen significante verstoring van dit gebied door de realisatie van dit plan wordt verwacht. De door de verzoekende partijen aangevoerde argumenten, met name dat in een eerste fase de inplanting van 43 wooneenheden is voorzien, evenals de bouw van een collectieve zuiveringsinstallatie, en dat er volgens hen ook een "mogelijk" schadelijk effect op het watersysteem zou kunnen voorkomen, zijn op het eerste gezicht niet van

aard aan te tonen dat de motivatie van de screeningsnota op onjuiste feitelijke gegevens berust of kennelijk onredelijk zou zijn.

4.12. In zoverre de verzoekende partijen ervan uitgaan dat hoe dan ook een passende beoordeling had dienen opgemaakt te worden enkel en alleen om reden dat het plangebied in de nabijheid van een speciale beschermingszone gelegen is, moet worden vastgesteld dat zij hierbij op het eerste gezicht uitgaan van een verkeerde lezing van artikel 36ter van het decreet natuurbehoud. Het is immers niet omdat het plangebied in een speciale beschermingszone of in de nabijheid ervan gelegen is, dat hoe dan ook een passende beoordeling dient te worden opgemaakt. Slechts in het geval dat er kans op een betekenisvolle aantasting bestaat, zal tot een passende beoordeling dienen te worden overgegaan.

In casu motiveert de screeningsnota uitdrukkelijk dat rekeninghoudend met de aard van het plan en de voldoende afstand van het plangebied tot het meest nabijgelegen habitatrichtlijngebied geen significante verstoring van dit gebied door de realisatie van het plan te verwachten valt. De verzoekende partijen tonen op het eerste gezicht niet aan dat dit besluit op onjuiste feitelijke gegevens is gesteund of kennelijk onredelijk zou zijn.

Nu de verzoekende partijen niet aantonen dat in het bestreden besluit ten onrechte werd geoordeeld dat het kwestieuze plan geen significante verstoring van dit habitatrichtlijngebied kan veroorzaken, tonen zij evenmin aan dat het kwestieuze plan diende onderworpen te worden aan de in artikel 36ter, § 3 van dit decreet natuurbehoud bedoelde “passende beoordeling”.

4.13. Het feit dat de motivering met betrekking tot dit onderzoek in het licht van artikel 36ter van het decreet natuurbehoud enkel terug te vinden is in de screeningsnota en derhalve in het administratief dossier, brengt in tegenstelling tot wat de verzoekende partijen voorhouden, geenszins met zich dat dit onderzoek nergens bij de besluitvorming betrokken zou zijn geweest of dat het bestreden besluit op dat vlak niet afdoende zou zijn gemotiveerd.

4.14. Het derde middel is niet ernstig

D. Vierde middel

Uiteenzetting

4.15. In een vierde middel voeren de verzoekende partijen de schending aan "van art. 8, §5, lid 2 van het Decreet van 18.07.2003 betreffende het integraal waterbeleid, schending van art. 3 §2 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 20.07.2003 (lees : 20.07.06) tot vaststelling van nadere regels voor de toepassing van de watertoets, tot aanwijzing van de adviesinstantie en tot vaststelling van nadere regels voor de adviesprocedure bij de watertoets, vermeld in artikel 8 van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid, schending van de formele motiveringsplicht, schending van de materiele motiveringsplicht, schending van de beginselen van algemeen bestuur, in het bijzonder het zorgvuldigheidsbeginsel",

> "Doordat, eerste onderdeel, de toelichtingsnota geen formele verwijzing bevat naar het Besluit van de Vlaamse Regering van 20.07.200(6) tot vaststelling van nadere regels voor de toepassing van de watertoets.
>
> En doordat, tweede onderdeel, een watertoets werd uitgevoerd naar aanleiding van het eerste vervallen RUP. Dat naderhand de plannen van het RUP werden gewijzigd. Dat niet vaststaat dat de watertoets werd uitgevoerd op basis van de oude plannen dan wel op basis van de gewijzigde plannen.
>
> Terwijl, eerste onderdeel, artikel 3§2 van voormeld besluit de overheid verplicht om advies te vragen aan de adviesinstantie met betrekking tot mogelijke schadelijke effecten op de toestand van het oppervlaktewater indien het project waarvoor een vergunning wordt aangevraagd geheel of gedeeltelijk gelegen is in mogelijk of effectief overstromingsgevoelig gebied.
>
> En terwijl, tweede onderdeel, de watertoets betrekking dient te hebben op een bestaand ruimtelijk uitvoeringsplan en niet op grond van plannen van een vervallen uitvoeringsplan".

In de toelichting bij het eerste onderdeel van het middel stellen de verzoekende partijen dat zij tijdens het openbaar onderzoek het bezwaar formuleerden dat in de toelichtingsnota louter melding wordt gemaakt van de toetsing van het ontwerp aan artikel 8 van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid (toelichtingsnota, pag. 9), terwijl de watertoets ook moet worden uitgevoerd op grond van het uitvoeringsbesluit van

de watertoets, met name het besluit van de Vlaamse regering tot vaststelling van nadere regels voor de toepassing van de watertoets, dat niet werd verricht**.**

Zij citeren de geschonden geachte bepalingen als volgt:

> "Artikel 3 §1:
> 'Met behoud van de toepassing van de andere reglementaire bepalingen die ter zake van toepassing zijn, gaat de vergunningverlenende overheid na of er sprake kan zijn van een schadelijk effect als vermeld in artikel 3, § 2, 17° van het decreet. Wanneer blijkt dat bedoeld schadelijk effect er niet zal zijn, is het resultaat van de watertoets positief'
> Artikel 3§2 :
> 'Lid 1. De vergunningverlenende overheid moet in uitvoering van artikel 8, § 3, derde lid van het decreet advies vragen aan de adviesinstantie met betrekking tot mogelijke schadelijke effecten op de toestand van het oppervlaktewater indien het project waarvoor een vergunning wordt aangevraagd :
> 1° geheel of gedeeltelijk gelegen is in mogelijk of effectief overstromingsgevoelig gebied volgens de kaart, opgenomen in bijlage 1, die bij dit besluit is gevoegd;(...)'.
> 'lid 2. De vergunningverlenende overheid moet in uitvoering van artikel 8, § 3, derde lid van het decreet advies vragen aan de adviesinstantie met betrekking tot mogelijke schadelijke effecten op de toestand van het grondwater indien het project waarvoor een vergunning wordt aangevraagd :
> 1° een verkavelingsaanvraag met aanleg van nieuwe wegenis betreft;
> 2° en/of leidt tot een toename van het totaal van de horizontale dakoppervlakte van gebouwen en de verharde oppervlakte met meer dan 1 hectare;
> 3° en/of ondergrondse constructies (met uitzondering van funderingspalen en leidingen met een diameter tot 1 meter) bevat die dieper gelegen zijn dan 5 meter of een horizontale lengte hebben van meer dan 50 meter'".

In tegenstelling tot hetgeen de GECORO ten aanzien van dit bezwaar antwoordt, stellen de verzoekende partijen, verwijzend naar artikel 8, § 5, tweede lid van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid, en artikel 3, §§ 1 en 2 van het besluit van de Vlaamse regering van 20 juli 2006 tot vaststelling van nadere regels voor de toepassing van de watertoets, dat laatstgenoemd besluit wel degelijk deel uitmaakt van het toetsingskader van de watertoets in het kader van de opmaak van een plan. Het niet vermelden in de toelichtingsnota van de nakoming van de watertoets op grond van voormeld besluit houdt volgens hen een schending in van de formele motiveringsplicht.

De verzoekende partijen verwijzen naar de toelichtingsnota, waarin met betrekking tot punt “3.9. Watertoets” onder meer wordt gesteld: “Het zuidoostelijk deel van het plangebied is deels gelegen in mogelijk overstromingsgevoelig gebied. De rest van het plangebied is niet overstromingsgevoelig”, en “Het zuidoostelijk deel van het plangebied is wel van nature overstroombaar door afstromend water”, en waarin wordt besloten om het plan van milderende maatregelen, gestuurd door de hydronautstudie te voorzien, bestaande uit een waterbuffering per perceel, een collectieve waterbuffering, een onbebouwd/onverharde zone van 1ha en een riolering. Vervolgens wordt gesteld dat de watertoets wat deze elementen betreft positief is.

De verzoekende partijen betogen dat, aangezien het plangebied in kwestie gelegen is in mogelijk overstromingsgevoelig gebied, de overheid krachtens artikel 3, §2 van het besluit van de Vlaamse regering van 20 juli 2006 tot vaststelling van nadere regels voor de toepassing van de watertoets, advies diende te vragen aan de adviesinstantie.

De verzoekende partijen stellen dat in de toelichtingsnota herhaaldelijk wordt verwezen naar het “advies aan de adviesinstanties” zonder echter de adviesinstantie en het advies zelf te vermelden, zodat niet kan worden nagegaan of er al dan niet advies werd verleend en door welke instantie, zelfs niet of er wel advies werd gevraagd. Dit maakt volgens hen een schending uit van de voormelde bepalingen alsook van de formele motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsplicht.

In het tweede onderdeel van het middel stellen de verzoekende partijen dat het RUP een eerste maal voorlopig werd vastgesteld bij de beslissing van 29 juni 2006. Aangezien de gemeente na het openbaar onderzoek van december 2008 niet tijdig is overgegaan tot de definitieve vaststelling van het RUP, is dit conform artikel 2.2.14,§ 8 komen te vervallen. De plannen werden inmiddels aangepast.

In het collectief bezwaarschrift van de verzoekende partijen werd als bezwaar geformuleerd dat de plannen na het eerste vervallen RUP werden aangepast en dat uit het dossier niet kan worden afgeleid of de waterstudie werd uitgevoerd op de oude plannen of op de gewijzigde plannen.

De GECORO antwoordde op dit bezwaar: “Vanzelfsprekend gebeurde de watertoets op basis van de voorliggende plannen, dat is precies waar de watertoets om gaat, de toetsing van de voorliggende planningsinitiatieven. Er is dan ook geen reden om alle voorgaande plannen op te nemen in het dossier, dat zou ons terugbrengen tot 1977, naar de opmaak van het gewestplan”.

Dit antwoord is volgens de verzoekende partijen ontoereikend en irrelevant. Zij stellen vast dat in de toelichtingsnota niet wordt verduidelijkt op welke plannen de watertoets werd uitgevoerd. Dit houdt volgens hen een schending in van de formele motiveringsplicht.

Beoordeling

4.16. Wat betreft de in het eerste onderdeel van het middel aangevoerde schending van artikel 3, § 2 van het besluit van de Vlaamse regering van 20 juli 2006 tot vaststelling van nadere regels voor de toepassing van de watertoets, tot aanwijzing van de adviesinstanties en tot vaststelling van nadere regels voor de adviesprocedure bij de watertoets, vermeld in artikel 8 van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid, dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partijen zich op een bepaling beroepen die alleszins op de procedure van totstandkoming van het bestreden RUP niet van toepassing was.

Artikel 3, § 2 van het voormelde uitvoeringsbesluit, in de versie zoals geciteerd door verzoekende partijen in hun verzoekschrift en waarop zij zich steunen om dit middel te ontwikkelen, werd immers ingevoerd bij besluit van de Vlaamse regering van 14 oktober 2011 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 20 juli 2006 tot vaststelling van nadere regels voor de toepassing van de watertoets, tot aanwijzing van de adviesinstantie en tot vaststelling van nadere regels voor de adviesprocedure bij de watertoets, vermeld in artikel 8 van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid, wat betreft de toepassingsregels voor de watertoets (BS 14 november 2011) en trad in werking op 1 maart 2012 (artikel 14), zijnde na de vaststelling en de goedkeuring van het bestreden RUP.

Het eerste onderdeel van het middel is niet ernstig.

4.17. Wat het tweede onderdeel van het middel betreft, dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partijen reeds in hun bezwaarschrift hadden aangevoerd dat "uit het dossier niet kan worden afgeleid of de waterstudie werd uitgevoerd op hetzij de oude plannen, hetzij de gewijzigde plannen".

De GECORO heeft dit bezwaar beantwoord als volgt:

> "Vanzelfsprekend gebeurde de watertoets op basis van de voorliggende plannen, dat is precies waar de watertoets om gaat, de toetsing van de voorliggende planningsinitiatieven.
>
> Er is dan ook geen reden om alle voorgaande plannen op te nemen in het dossier, dat zou ons terugbrengen tot 1977, naar de opmaak van het gewestplan".

De verzoekende partijen beperken zich ertoe te stellen dat dit antwoord ontoereikend en irrelevant is.

Er kan op het eerste gezicht niet worden ingezien waarom dit antwoord ontoereikend zou zijn. Indien de verzoekende partijen aan de juistheid van dit antwoord zouden twijfelen, kwam het aan hen toe om de onjuistheid hiervan aan te tonen.

Het tweede onderdeel van het middel is niet ernstig.

4.18. Het vierde middel is niet ernstig.

4.19. Uit het voorafgaande volgt dat niet is voldaan aan één van de bij artikel 17, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden besluiten te kunnen bevelen.

Die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van vijf november 2012, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Roger Stevens,	voorzitter van de Raad van State,
Johan Bovin,	staatsraad,
Pierre Lefranc,	staatsraad,

bijgestaan door

Astrid Truyens,	griffier.

De griffier	**De voorzitter**
Astrid Truyens	**Roger Stevens**